

Svar från Östra avdelningen angående förslag på reviderade jaktprovsbestämmelser för retriever

En del av de föreslagna ändringarna innebär att B-proven i vissa avseenden blir mer lika A-proven. Vi anser att skillnaderna mellan provformerna ska bibehållas. B-proven bör även fortsättningsvis vara grundade på egenskapsbedömning av så många hundar som möjligt, vilket gagnar retrieveraveln i stort, medan A-proven grundas på konkurrensbedömning av ett begränsat antal elithundar, vilket sörjer för en vidareutveckling och spetskompetens.

Vi anser därför att det vore fel att införa en segrarklass med cert och ck i B-proven. Man har dessutom blandat ihop kvalitets- och konkurrensbedömning i samma klass, något som inte visat sig fungera särskilt bra på A-proven. Vi förstår inte heller kravet på minst ett cert eller ck för att gå praktiskt prov. Det vore att helt fjärma sig från egenskapsbedömningen som föregått vägen fram till championatet. Och som förslaget är skrivet skulle man behöva gå kvar i ekl tills man får två cert eller tre ck, vilket betyder att man kan gå kvar i klassen med ett obegränsat antal släta ettor. Det innebär också att vi får fler starter i ekl.

En hund med en 1:a i ekl anses trots allt av domarna enligt gällande skrivning ”som en mycket bra jakthund”.

Två domare som dömer tillsammans vore önskvärt i alla klasser, men är nog ett önsketänkande med tanke på att domarkåren inte är tillräckligt stor, och att det skulle medföra extra kostnader.

Den kvalitetshöjning av B-proven som efterlyses av RJK kan tillgodoses genom bättre fort- och utbildning av domarna, och en kraftigare satsning på provledarutbildningen.

Att domare ska få utökad möjlighet att komma med på prov anser vi är riktigt.

Förslaget att införa prov utan vattenarbete motiveras med att man kan förlänga säsongen och därmed minska bortlottningarna. Vi anser att det finns bättre sätt. I Östra avdelningen arrangeras allt fler endagarsprov på vardagar. På så sätt har vi fått nya provledare, nya marker och möjlighet till flera startande. Och tar man bort släpspåren och egenskapspoängen ger det utrymme för flera hundar till start i nkl och ökl.

Men den största invändningen mot prov utan vattenarbete bottnar i hur vi använder våra retrievrar i Sverige. De flesta jakter där vi behöver apportörer är på andfågel. Vi anser att det inte räcker att bli champion på den begränsade prövning i vatten som förslaget innebär.

När det gäller återinförande av vilt i ekl (i valfri utsträckning), ser vi det som en onödig kompromiss. Hundarna har bevisat i nkl och ökl att de kan apportera kallt, upptinat vilt, och för att bli champion måste de bevisa att de kan ta varmt vilt, både nyskjutet och skammat. Det borde räcka.

Vi stödjer självklart förslaget att ta bort släpspären.

Vi stödjer även skrivningen att de särskilda proven ska utgöra ett komplement till de ordinarie proven.

Praktiska prov bör behållas som de är. Att införa A-provstänket med fler deltagande hundar och domare försvårar möjligheterna till starttillfällen. Konkurrenten finns redan på de praktiska proven i form av ordinarie apportörer. Förslaget att tillämpa A-provens diskvalificerande fel motsäger grundtanken med de praktiska proven, jämfört med A-proven. Till ett praktiskt prov kan anmälas hundar med ytterst begränsad erfarenhet av praktisk jakt, men de får en hel jaktdag på sig att bevisa att de växer med uppgiften och kan utföra ett arbete som en mycket god apportör ska klara av. Det ska tillåtas att jobba upp sig, men inte det motsatta.

När det gäller A-proven står vi helt och hållet bakom förslaget att ta bort kvalitetsbedömningen.

Vi stödjer däremot inte förslaget att det i kkl måste finnas minst tre i provet deltagande hundar för stambokföring. I praktiken skulle det betyda att man måste ha minst fyra hundar, eftersom en hund kan bli sjuk, börja löpa etc samma morgon, och provet måste då inställas för de övriga som kanske åkt mycket långt för att starta sin hund. Den tidigare skrivningen täcker behovet av andra hundar i närheten för att pröva konkurrenten.